

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26528/2023
03.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље мал. АА из ..., коју заступа мајка ББ и отац ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6133/22 од 14.06.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6133/22 од 14.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 43538/21 од 05.11.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи плати за претрпљене физичке болове износ од 150.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.11.2021. године до исплате. Ставом 2. изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 186.800,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6133/22 од 14.06.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 43538/21 од 15.11.2021. године, у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавеже тужени да јој на име накнаде материјалне штете плати за претрпљене физичке болове износ од 150.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 150.000,00 динара све са законском затезном каматом од 15.11.2021. године до исплате. Ставом 2. изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 43538/21 од 15.11.2021. године тако што

се обавезује тужила да туженом Граду Београду на име трошкова поступка исплати износ од 66.000,00 динара. Ставом 3. изреке, обавезана је тужила да туженом на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 27.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију захтевајући накнаду трошкова за састав одговора.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и закључио да ревизија тужиле није основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је повређена дана 24.04.2010. године у предшколској установи ..., Вртић „...“ – Београд, Том приликом је задобила телесне повреде у виду перикуларног крвног подлива десног ока, који је настао као последица дејства тупе механичке силе. До повређивања је дошло на такав начин што је у назначеном вртићу дана 24.04.2014. године од 11,15 часова почела ужина. О деци је водила бригу васпитачица ГГ. Са колегиницом је повела децу на ужину, поделили су ужину, а затим је иста замолила колегиницу да остане код деце (ДД) да би отишла до тоалета. Приликом завршетка ужине и враћања у другу просторију, мал. тужила, се саплела и ударила главом у колица на којима је стајала храна која је била претходно подељена. Деца су кренула из сутерена у собу на спрату. На том месту су два степеника. Мал. АА је хтела да стане у ред и да крене са другом децом. Вештачењем од стране лекара одговарајуће специјалности утврђено је да је због назначене повреде код мал. АА наступио перикуларни крвни подлив десног ока као последица дејства тупе механичке силе. Повреда је наступила услед тупог ударца у пределу десног ока - у колица за храну. Тужила је трпела одређене болове јаког средњег и лаког интензитета и одређени страх.

При овако утврђеном чињеничном стању, полазећи од одредбе члана 150. и члана 200. ЗОО и члана 8. Закона о предшколском васпитању и образовању, те члана 15. Закона о јавним службама и члана 25. став 1. тачка 19. Статута Града Београда, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиле основан. Тужени је оснивач предшколске установе па је у складу са законом дужан да обезбеђује и прати функционисање односно врши надзор над радом те установе. Закључио је да је пропуст тужене у чињеници да није пратио и обезбедио правилно функционисање наведене предшколске установе у виду обезбеђења довољно средстава за ангажовање довољног броја васпитача и одржавање безбедности деце током боравка у вртићу јер је у тренутку повреде тужила имала 4 године, а до повреде је дошло у тренутку када је једна од две васпитачице отишла до тоалета, услед чега је са децом остала само једна васпитачица. Делимично је усвојио тужбени захтев тужиле и обавезао тужену за накнаду штете за претрпљени физички бол и страх с обзиром да у току поступка није доказано да постоји естетска наруженост, то је тужбени захтев у том делу одбио.

Другостепени суд није прихватио овакво правно становиште првостепеног суда, налазећи да тужила није доказала да је до њеног повређења дошло због непредузимања радњи и пропуста Града Београда. Град Београд је обезбедио услове за функционисање предшколске установе, вршио надзор над законитошћу рада и оценио да су испуњени законом прописани услови за рад и остваривање законом утврђених циљева и задатака. Како тужена није поступила супротно одредбама Закона о предшколском васпитању и образовању и обзиром да није доказано да постоје одређене незаконитости у раду тужене, то је тужбени захтев одбио.

По оцени Врховног суда овакво правно становиште другостепеног суда је правилно.

Одредбом члана 15. Закона о јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 42/91 са изменама и допунама) у ставу 1. је прописано да је установа правно лице а у ставу 2. да се установа уписује у судски регистар кад надлежни орган управе утврди да су испуњени услови за почетак рада и обављање делатности који су утврђени законом, док је ставом 3. исте одредбе прописано да уписом у судски регистар установа стиче својство правног лица. Одредбом члана 24. став 1. Закона о јавним службама прописано је да надзор над законитошћу установе врши надлежни орган управе.

Одредбом члана 30. Закона о предшколском васпитању и образовању прописано је да се васпитно – образовни рад са децом организује у васпитним групама. Васпитне групе могу бити јаслене, за узраст од шест месеци до три године и групе вртића, за узрасни период од три године до поласка у школу. Васпитне групе могу бити формиране за децу истог или различитог узраста. Број деце која се уписују у васпитну групу истог узраста јесте: од шест месеци до једне године 7, од једне до две године 12, од две до три године 16 и од три до четири године 20, од четири године до поласка у школу 24. Број деце у групи припремног предшколског програма је 26. Изузетно из става 3. овог члана број деце која се уписују јесте: на болничком лечењу до 15 и са сметњама у развоју – развојна група 4 до 6.

Другостепени суд своју одлуку базира на чињеници да тужила није доказала да је на страни тужене постојао пропуст у смислу одредби Закона о предшколском васпитању и образовању, те да тужила није доказала да је повреда настала као последица узрокована пропустима Града Београда, као оснивача поменуте установе. Тужила није тужила предшколску установу већ оснивача – Град Београд. Остављање колица на месту где пролазе деца из трпезарије на спрат се не може оквалификовати као пропуст оснивача туженог Града Београда. Тужила није доказала да тужени као оснивач није обезбедио законом прописане услове за рад предшколске установе сходно члану 30. Закона о предшколском васпитању и образовању (број васпитачица на број деце у групи одређеног узраста и сл.) а да је недостатке могао отклонити кроз поступак надзора и контроле рада предшколске установе. Евентуални пропусти организовања рада у установи критичног дана не могу се приписати у одговорност туженог као оснивача, а у току поступка није доказано да на страни туженог постоји пропуст који би био основ за његову одговорност.

На основу напред изложеног, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Трошак састава одговора на ревизију туженом није признат јер му није био потребан у смислу одредбе члана 154. ЗПП.

Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић